

DET TAR ALDRI SLUTT I: *Talent for lykke. Fortellinger 2011*

Motoren på Range Roveren hadde **sløknet** mens de kjørte på motorveien, og han styrte **sakte** inn til siden. Han ringte bilbergings-selskapet, plasserte varseltrekanten i veibanen. Kona og datteren satt i bilen. Han ble stående og trekke etter pusten. Datteren kom ut av bilen. Han kunne se at hun hadde **grått**.

”Kan du ikke snakke til mamma?” sa hun.

Han nikket, men ble stående og se etter henne. Datteren gikk et stykke unna og **huket seg** ned bak et buskas. Trafikken drev forbi i et jevnt sig. Han håpet det ikke ville **drøye** før hjelpen kom. De hadde en lang tur foran seg. Datteren kom ut av buskaset med buksa på knærne, hun trakk den på seg og kneppet igjen.

”Vær så snill,” sa hun. ”Kan du ikke snakke med henne?”

Han ristet på hodet, men bestemte seg for å gjøre et forsøk. Han åpnet bildøra.

”Jeg er ikke sint på deg,” sa han og kikket inn.

Kona stirret på han og svarte ikke.

”Pappa mente det ikke,” sa datteren.

”Jeg snakker ikke til pappa,” sa kona hans og lukket øynene.

Han så på datteren, trakk seg tilbake.

Hun lot som om han ikke **eksisterte**. Det var ingenting å lure på. Han begynte å gå, la bilen og familien bak seg. Landskapet var viltert og frodig, tett krattskog og buskas strakte seg i et bredt belte sørover langs motorveien. Etter en stund angret han. Det begynte å mørkne. Han **ante** ikke hvor han befant seg. Han sjekket klokka og oppdaget at han hadde gått i over en time. Det var flere anrop på mobilen, to av numrene var ukjent. Ingen av anropene tilhørte kona eller datteren. Han **orket** ikke å ringe til kona. Han ringte opp datteren. Hun tok ikke telefonen. Han forsøkte et av de ukjente numrene.

”Bilen **befant seg** ikke på **angitt** sted,” sa bilbergingsmannen. ”Har dere fått start, likevel?”

Han svarte bekreftende, beklagde bryderiet og la på. Han satte seg, tok seg til ansiktet. For første gang på lenge kjente han seg lettet og fri. Men det kom ikke til å vare, det visste han. Om få timer ville hun forsøke å ringe ham. Han så seg rundt. Han var omgitt av villmark og tussemørke. Det var på tide å begynne på nytt, starte om igjen et annet sted. De kom ikke til å snakke mer med hverandre.

Han var blitt en skygge, et **fåmælt** ingenting. Et kort øyeblikk kjente han angsten hogge til.

. Tussmørket visket ut detaljene, gjorde det vanskelig å orientere seg. Aldri i verden om han ville finne veien tilbake. Mobilene ringte. Han bannet. Det var datteren.

”Hvor er du?” spurte hun.

”Jeg vet ikke,” svarte han. ”Jeg har gått meg vill.”

”Kan du aldri oppføre deg som en voksen?”

”Jeg er lei for det,” sa han.

”Vil du snakke med mamma?”

Han svelget.

”Tenk at du bare **stakk av** og lot oss bli igjen,” sa kona hans.

”Hvordan fikk du start på bilen?”

”Naboen vår, Bjørn Heggem stanset opp da han så oss i veikanten.” Hun lo. ”Vi har invitert ham på en drink som takk for hjelpen.”

”Gøy for dere,” sa han og la på.

Han ble stående og lytte til suset fra motorveien. Han så lysene fra bilene og skalv av kulde. Det er sånn det er, tenkte han. Det tar aldri slutt.

Ordforklaring:

Sloknet; av å slokne, om for eks. en motor som stopper// et lys som brenner ut.

Sakte = rolig

Grått; fra verbet **å gråte:** å gråte – gråter – gråt - **har grått**

Huket seg: av; å huke = å bøye seg (ned)

å drøye: = om tid, ..at det ikke skal drøye = ikke ta for lang tid

eksistere = å være til// å leve

ante; preteritum av verbet **å ane, ante ikke** = visste ikke

«jeg har ingen aning» = jeg vet ikke

orket; pret. av å orke, dss. å klare, pret. klarte ikke

befant seg, pret. av å befinne seg; befant seg = d.s.s. var (der)

angitt sted; det stedet han hadde sagt at han hadde satt fra seg bilen

fåmælt; han var fåmælt = han snakket lite

stakk av; når noen blir plutselig borte sier vi at hun/han/de stakk av

Orientering

Her kommer den andre novellen i sommersemesteret, litt lenger enn den første vi leste av Ari Behn, og også (mener jeg) mer interessant!!

Vi bruker onsdag-forelesningen der jeg vil snakke om denne novellen, og helt sikkert vil dere få vite og *oppdage* en del du ikke har tenkt på selv.

-Men jeg ber dere lese fortellingen og tenke gjennom eller gjøre dette:

- 1) Lage et sammendrag av handlingen (ikke mer enn 80 ord)
- 2) Hvor lang **tid** går det i fortellingen?
- 3) Kan du se hvordan handlingen er oppbygd? (struktur)?
- 4) Hvordan vil du beskrive atmosfæren/stemningen?
- 5) Er det noe spesielt **du** har lyst å si noe om?
- 6) Temaet i novellen (mener jeg!!) kan kodes inn i tre ord, **men hva mener du?**

Fredag 11. snakker vi om novellen, og **jeg tenker dere skal lære mye!!**

Så lager jeg en **Modell-analyse** dere vil få med når leksjonen er over.

7. mars-2016 prof. h